

taceam. Sufficit verisimillimum esse, quod montes a primis quasi globi nostri incunabulis extiterint, et de his inpraesentiarum nobis est sermo. De iis vero, qui Vulcanis, teraemotibus, inundationibus, recessui maris, originem suam debent, non est quod prolixior sim, cum iam complures de iis verba fecerint, causasque efficientes amplissime exposuerint.

§ 5.

Hi montes, quos in posterum primogenios appellabo, tractus certos, et quasi catenas, formant, id est, ordine quodam cohaerente per insignes globi nostri partes transeunt, de quibus nunc vberius dicam. Antequam vero ad rem ipsam me conuertam, libere fateor, me non de omnibus et singulis minoribus huius generis tractibus, tamquam ramis tantum maiorum, dicturum fore,

videntur. (Vid. *Meine obymische Schriften* et in eis: *Untersuchung einer braunen Erde aus der Baumannsböble*, p. 358.) Vel forsitan animalium cadauera prisca temporibus studio iniecta, ad euitandum foetorem fuerunt. Vel, quod etiam non omni caret verisimilitudine, huiusmodi speluncae temporibus truculentissimorum belorum accolis et eorum pecudibus pro domicilio interuierunt, qui finitis deuastationibus animalia mortua in eis dereliquerunt, id quod tanto magis verisimile videtur, quoniam nunquam fere vestigia ossium humanorum in eis occurrunt. Multo minus metallifossiles, per subsidentiam et collapsum cuniculorum sub terra actorum sepulti, et post longum temporis spatium denuo reperti, huc pertinent. Ex quibus omnibus patet, montes huius generis omnino extitisse, antequam haec corpora heterogenea in eos delata fuerunt. Quam sententiam recentiores quoque observationes et exempla confirmant.